

SVĚTLO

ČASOPIS PRO DUCHOVNÍ ŽIVOT

14. ČÍSLO / XXXIV. ROČNÍK

40 Kč • 1,65 €

5. a 12. ČERVENCE 2026

Z obsahu

Ježíš v Eucharistii je pramen života

Homilie papeže Lva XIV.
při mši svaté v Madridu
7. června 2026
- strana 2 -

Svatá Marie Magdalena Postelová

Libor Rösner
- strana 6 -

Ještě k relikvii sv. Zdislavy

- strana 7 -

Svědomy není luxus, ale základ lidské důstojnosti

Homilie kardinála
Michaela Czernyho
v sobotu 6. června 2026
na brněnském výstavišti
- strana 8 -

Téměř zapomenutý spolužák A. C. Stojana

Mgr. Jaroslav Šiler
- strana 10 -

Historická spravedlnost: Arcibiskup Matocha byl soudně rehabilitován

- strana 12 -

Je těžké najít Boha? (1)

Ct. Fulton J. Sheen
- strana 13 -

Češi sportovali pro Haiti

- strana 16 -

Matka národa (7)

- strana 17 -

Relikviář nově blahoslavených kněží Jana Buly a Václava Drboly (foto © Dušan Kadlec, Člověk a Víra)

Téměř zapomenutý spolužák A. C. Stojana

Při letošní slavnosti sv. Cyrila a Metoděje si olomoucká arcidiecéze připomene 150 let od kněžského svěcení dvou významných osobností – Mons. ThDr. Antonína Cyrila Stojana a Mons. ThDr. Františka Snopka.⁽¹⁾ Zatímco první jmenovaný je většinou lidí dobře známý (a bezesporu to není jen tím, že dva roky vykonával službu olomouckého arcibiskupa), druhý jmenovaný bohužel upadl v zapomnění. Dokonce místo jeho posledního odpočinku není označeno jeho jménem. Dovolte mi proto, abych ho těmito řádky připomenul.

Mons. ThDr. František Snopek byl arcibiskupským archivářem v Kroměříži, papežským komořím, konsistorním radou v Olomouci, členem arcidiecézní památkové rady a Matice České. Byl velmi zbožným a nadmíru prostým knězem, patřil ke Stojanově družině. Celý svůj život věnoval dějinám doby cyrilometodějské a stal se v nich uznávaným odborníkem. Velehradu zasvětil převážnou část svých životních prací. Napsal celou řadu statí a knih o sv. Cyrilovi a Metoději. O dějinách Moravy vydal několik cenných náboženských i politicko-historických příspěvků a studií.⁽²⁾

Narodil se 25. září 1853 v Kunovicích v č. p. 436 a tentýž den byl pokřtěn kooperátorem Josefem Vykydalem. Jeho tatínek byl domkař Jan Snopek z Kunovic a maminka se jmenovala Rozálie, rozená

Lopatová.⁽³⁾ Domek, kde se František narodil, patřil rodině Matouše Chrátka,⁽⁴⁾ jehož první manželkou byla Barbora Lopatová (zemřela 20. února 1861),⁽⁵⁾ která byla sestrou Františkovy maminky Rozálie Snopkové.⁽⁶⁾ Obyvatelé tohoto domku byli chalupníci, drobní vlastníci půdy, která je nemohla uživit. Pracovali u zdejších sedláků jako námezdní dělníci nebo si hledali obživu u řemeslníků, popřípadě sami nějaké řemeslo vykonávali. Manželům Snopkovým (oddáni 29. 1. 1845⁽⁷⁾) se zde kromě Františka narodily dcery Mariana (18. 8. 1847⁽⁸⁾) – 16. 12. 1847⁽⁹⁾) a Rozálie (28. 7. 1850 – 11. 5. 1912⁽¹⁰⁾). Podle sčítacích operátů z roku 1857 rodina Snopkova bydlela již na č. p. 600.⁽¹¹⁾

Do devíti let navštěvoval školu v Kunovicích, následně pak chodil do školy v Uherském Hradišti, aby se tam naučil němčině, která byla tehdy ještě nezbytnou podmínkou pro vstup na střední školu. Roku 1864 se začala hradištská nižší reálka přetvářet na reálné gymnázium. František nastoupil do právě otevřené první třídy, a když byl v roce 1868 tentýž ústav rozšířen na vyšší gymnázium, pokračoval na něm ve svém studiu.⁽¹²⁾ V roce 1872 na tomto gymnáziu v Uherském Hradišti maturoval s vyznamenáním, poté nastoupil na studia teologie v Olomouci.⁽¹³⁾ Hned po vstupu do semináře spolu s A. C. Stojanem vstoupil do bohoslovecké Jednoty Velehrad, jejímž účelem bylo napomáhat ke zvelebení svatyně velehradské. Ve škol-

ním roce 1875–1876 se Stojan stal starostou této jednoty⁽¹⁴⁾ a Snopek na tuto dobu vzpomíná těmito slovy: „*My jsme se těšili z jeho přítomnosti, leda když k nám zavítal. Přicházel k nám zvláště konat sbírky na různé účely. Kdykoli tedy otevíral dveře, zaznělo heslo: Držte kapsy, Stojan jde!* Již tehdy byl Antonín Stojan mecenášem, ovšem pokud jeho poměry dovolovaly. Když jsme byli v třetím ročníku, vypsali cenu tři duplexů (duplex byla poukázka na půl pinty piva) na nejlepší pojednání o pravověrnosti sv. Cyrila a Metoděje. Do práce dal se pouze pisatel těchto vzpomínek a obdržel také – první svůj spisovatelský honorář. Nenařadil se tehdy, že bude jemu později bránit slovanské apoštoly proti neomaleným útokům universitního profesora berlínského, dra Alexandra Brücknera.“⁽¹⁵⁾ Arcibiskupem Bedřichem Egonem z Fürstenberka byl spolu s A. C. Stojanem dne 11. března 1876 vysvěcen na podjáhna,⁽¹⁶⁾ dne 7. dubna 1876 na jáhna⁽¹⁷⁾, a jak již bylo v úvodu řečeno, dne 5. července 1876 byli oba ordinováni na kněze⁽¹⁸⁾. Svoji první mši svatou sloužil 9. července 1876 na Velehradě, kde ho farníci doprovodili v ohromném průvodu s hudbou a družičkami.⁽¹⁹⁾

Po vysvěcení byl 26. července 1876 ustanoven kooperátorem ve Velké u Strážnice, navíc od 9. ledna 1878 administrátorem v Kuželově, nesetřval tam však dlouho a v následujících 12 letech vystřídal mnoho působišť:

19. června 1878 byl ustanoven kooperátorem ve Veselí;

30. října 1878 kooperátorem u sv. Martina ve Strážnici;

16. dubna 1879 znovu kooperátorem ve Veselí;

10. září 1879 kooperátorem v Šumicích;

20. října 1880 kooperátorem ve Strílkách, kde od 26. dubna 1882 působil jako administrátor;

2. srpna 1882 byl jmenován 2. kooperátorem v Tovačově, od 11. července 1883 kooperátorem,⁽²⁰⁾ znovu byl zdejším kooperátorem jmenován ještě po smrti tovačovského faráře Josefa Sychry (30. 4. 1884)⁽²¹⁾ od 7. května 1884;

17. září 1884 byl ustanoven kooperátorem v Kroměříži;

*Mons. ThDr. Antonín Cyril Stojan (první řada, třetí zprava)
Mons. ThDr. František Snopek (první řada, druhý zprava)*

28. ledna 1885 byl ustanoven kooperátorem na **Velehradě**, 25. února 1885 papežským breve Lva XIII. získal mimořádnou pravomoc žehnat náboženské předměty s připojením odpustků;

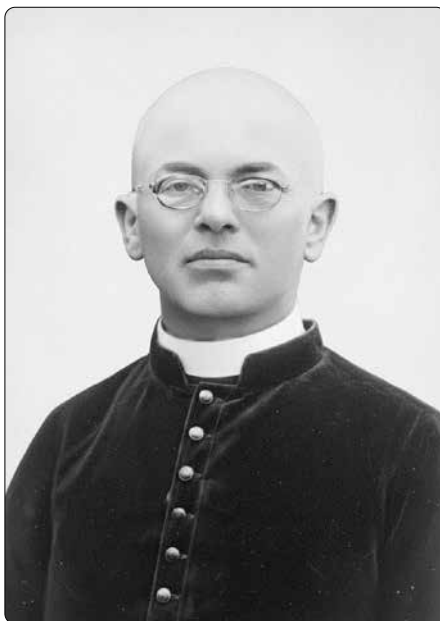
18. listopadu 1885 znovu kooperátorem v **Šumicích**;

3. listopadu 1887 byl dosazen jako administrátor do **Březové**;

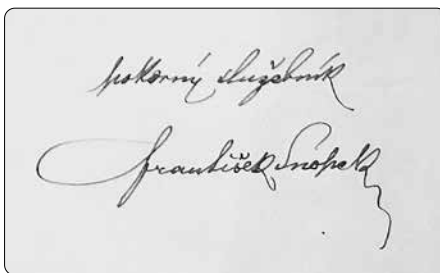
25. ledna 1888 byl znovu kooperátorem v **Šumicích**.⁽²²⁾

Dne 21. listopadu 1888 byl jmenován po Stojanovi expositou ve Svěbohově, načež byl 14. června 1893 ustanoven kurátem v Blazicích v blízkosti Svatého Hostýna. Dne 1. března 1898 nastoupil úřad knížecího arcibiskupského archiváře v Kroměříži; 8. listopadu 1902 ho arcibiskup Theodor Kohn jmenoval auditorem arcibiskupské konzistoře, roku 1912 dosáhl důstojnosti tajného komořího papežského. Nejvíce na něj svými nevšedními vědomostmi i svou horlivostí pro oslavu sv. Cyrila a Metoděje působil velehradský děkan Josef Vykydal, který ho ještě jako kaplan v Kunovicích učil náboženství a později vychovával v duchu cyrilometodějském. Jako student i jako mladý kněz k němu Snopka rád docházel na Velehrad. Když roku 1880 děkan Vykydal zamýšlel vydat „Sborník velehradský“, vybídl Mons. Snopka, aby se stal jeho spolupracovníkem. Proto za tímto účelem začal Mons. Snopka ve volných chvílích soustavně studovat cyrilometodějské prameny, chtěl se totiž dopátrat úplné pravdy. Velkým pomocníkem v tom mu byla hermeneutika,⁽²³⁾ kterou si při studiu teologie velmi oblíbil. Protože do té doby nebyla věnována teologické stránce v cyrilometodějském studiu náležitá pozornost, zabýval se Mons. Snopka důkladnějším studiem dogmatických, kanonických, liturgických otázek a vůbec životem církevním, zejména v 9. století.

Zprvu o těchto otázkách uveřejňoval pouze kratší články, ale když mu byla redakcí brněnské „Hlídky“ poslána k recenzi kniha univerzitního profesora Dr. Vondráka, napsal pro „Hlídku“ svoje „Studie cyrilometodějské“, které byly otištěny v rozšířeném vydání roku 1906. Téhož roku byl Mons. Snopkovi svěřen překlad italského pojednání Dr. Josefa Wilperta o malbách v bazilice svatokli-

Mons. ThDr. František Snopka

Podpis Mons. ThDr. Františka Snopka

mentské v Římě.⁽²⁴⁾ Na prvním unionistickém kongresu měl dne 26. července 1907 přednášku „O poměru sv. Cyrila a Metoděje k Římu“⁽²⁵⁾. V Cinkově díle o Stojanovi toto Snopkovo vystoupení i vztah mezi oběma spolužáky je zachycen těmito slovy: „*P. archivář Snopka, který je právě tak výborným odborníkem, jako skromným a nasmělým člověkem, vchází na řečníště, aby přečetl svou úzkostlivě propracovanou, průzračně logicky a pochopitelně učeněnou a srozumitelnou přednášku. Bouřlivý potlesk ho vítá. A když nastává ticho, ozve se od stolku předsednického nenucená poznámka Stojanova: »Hleď, abys i s potleskem sestoupil,« a síní propukne hlučný smích, jímž je p. archivář uveden do takových rozpaků, že se začervená jako panenka. (...) Po řeči p. archiváře nastal zase potlesk a dr. Stojan praví: »Sestoupil jsi s potleskem,« načež P. Snopka skromně vece: »Potlesk patří mému učiteli.«“⁽²⁶⁾*

Když berlínský univerzitní profesor Dr. Alexander Brückner roku 1906 uveřejnil očernění slovanských apoštolů, na-

psal Mons. Snopka roku 1908 obranu světců – knihu „Konstantin-Cyryl a Metoděj, apoštolové slovanští“. Roku 1911 vydal v Kroměříži tuto obranu také německy. V polemice proti názorům Brücknerovým i proti mínění některých jiných autorů pokračoval Mons. Snopka dále ještě roku 1913 ve „Vzdělávací knihovně katolické“ ve spisku „Apoštolové slovanští Konstantin Cyryl a Metoděj“ a posléze v jeho obšírnějším německém zpracování „Die Slavenapostel“, vydaném roku 1918, kde se také již obrací proti názorům Dr. Naegla, které také podrobil kritice v obšírnějším článku „O působení slovanských apoštolů v Čechách a o křtu Bořivojově“. Tento článek byl jeho posledním dílem.

Mons. ThDr. František Snopka zemřel 19. března 1921 v Kroměříži na mrtvici.⁽²⁷⁾ Svého věrného spolupracovníka pochoval v pondělí 21. března 1921 arcibiskup Mons. ThDr. Antonín Cyril Stojan, který „věnoval svému spolužákovi a spolupracovníkovi vroucí smuteční vzpomínku, oceniv jeho vědecké práce i jeho tichý, skromný, ale zásluh plný život kněžský“. Pohřbu se účastnil též Ilovský řeckokatolický metropolita Mons. ThDr. Andrej Šeptyckij.⁽²⁸⁾ Dvojice metropolitů za rakví velehradského horlivce tak vyvolala vzpomínku na soluňské věrozvěsty.⁽²⁹⁾ Pohřben byl v Kroměříži v hrobě č. 13/390, jak již však bylo v úvodu řečeno, hrob již není označen jeho jménem, jelikož hrobové místo bylo pronajato novým zájemcům, kterým již také skončil nájem. Proto se v současnosti objevují snahy o vytvoření důstojného pietního místa, které by tuto osobnost připomínalo, tyto snahy však nebyly dosud úspěšné.

Současný stav Snopkova hrobu k 1. 5. 2026 (foto J. Šiler)

Výběr z díla

Mons. ThDr. Františka Snopka:

Apoštolové slovanští Konstantin-Cyryll a Methoděj: slovo odvety univ. prof. dru Brücknerovi, Praha 1913.

Fara kelecká roku 1429, Brno 1912.

Konstantin-Cyryll a Methoděj, slovanští apoštolé, Olomouc 1908.

Konstantinus-Cyryllus und Methodius die Slavenapostel, Kroměříž 1911.

Studie cyrilomethodějské, Brno 1906.

Svatí Cyrill a Methoděj, apoštolové slovanští: Životopisný nástin, Praha 1921.

Poznámky:

- (1) ZA Opava, pob. Olomouc, ACO, *Matrika biskupských úkonů arcibiskupů Ferdinanda Maria Choitka, Maxmiliána Josefa Sommerau-Beckha, Bedřicha z Fürstenberka 1832-1903*, kniha 10 c, pag. 296.
- (2) PETERA, V.: *Géniové církve a vlasti - Mons. ThDr. František Snopka*. [on-line] [cit. 8. 5. 2014] Dostupné na: <http://www.cdct.cz/petera/show.php?persona=1286>.
- (3) MZA, *Matrika narozených farnosti Kunovice z let 1847-1867*, sig. 11666, str. 170, dostupná na: <http://actapublica.eu/matriky/brno/prohlizec/9639/?strana=87>.
- (4) MZA, *Scítací operáty z roku 1857*, inv. č. 906, kart. 2046, dostupné na: <https://www.mza.cz/scitacioperaty/digisada/detail/2133?image=226302010-000643-000452-000906-002046-01-UH0064-01620.jp2>.
- (5) MZA, *Matrika zemřelých farnosti Kunovice z let 1828-1864*, sig. 11687, str. 448, dostupná na: <https://www.mza.cz/actapublica/matrika/detail/9574?image=216000010-000253-003377-000000-011687-000000-00-B04240-02240.jp2>.
- (6) MZA, *Matrika narozených farnosti Kunovice z let 1784-1829*, sig. 11773, str. 302, dostupná na: <https://www.mza.cz/actapublica/matrika/detail/9611?image=216000010-000253-003377-000000-011773-000000-00-B04088-01560.jp2>.
- (7) MZA, *Matrika oddaných farnosti Kunovice z let 1837-1860*, sig. 11679, str. 81, dostupná na: <https://www.mza.cz/actapublica/matrika/detail/9570?image=216000010-000253-003377-000000-011679-000000-00-B04239-00410.jp2>.
- (8) MZA, *Matrika narozených farnosti Kunovice z let 1847-1867*, sig. 11666, str. 13, dostupná na: <https://www.mza.cz/actapublica/matrika/detail/9563?image=216000010-000253-003377-000000-011666-000000-00-B04338-00070.jp2>.

Historická spravedlnost: Arcibiskup Matocha byl soudně rehabilitován

Okresní soud v Olomouci v pondělí 8. června 2026 vynesl rozhodnutí, kterým vyslovil soudní rehabilitaci Josefa Karla Matochy, někdejšího arcibiskupa olomouckého a metropolity moravského. Po desítkách let tak oficiálně uznal nezákonnost jeho dlouholeté internace a napravil krivdu spáchanou na biskupovi, který v izolaci komunistického režimu strávil 11 let až do své smrti.

Rozhodnutí soudu se opírá o zákon o soudní rehabilitaci a potvrzuje, že arcibiskup Josef Karel Matocha byl v letech 1950-1961 obětí nezákonného zbavení osobní svobody. Přestože nebyl nikdy formálně odsouzen, jeho nucený pobyt v Arcibiskupském paláci v Olomouci pod neustálým dohledem Státní bezpečnosti (StB) byl uznán za formu věznění.

Iniciativa k tomuto kroku vzešla od Jana Kratochvila Fam.OT., ředitele Muzea českého, slovenského a rusínského exilu 20. století, podklady k řízení zpracoval advokát Lubomír Müller. Matochova rehabilitace následuje po podobných procesech týkajících se Josefa kardinála Berana nebo P. Josefa Toufara, na jejichž očistění se stejný tým iniciátorů rovněž podílel. „K arcibiskupu Matochovi mám rodinnou vazbu, neboť můj dědeček byl jeho profesorem. Sám jsem se narodil jako dítě politických vězňů, takže nápravu těchto krivd vnímám

jako zásadní věc. Bojuji za rehabilitaci duchovních, na které se už dnes zapomíná, přestože to byli hrdinové, kteří se pro svou víru obětovali a odmítli se stát loutkami režimu. Chci těmto lidem vrátit jejich důstojnost a připomenout jejich osudy současné generaci, protože tato země se k nim po roce 1948 zachovala velice nechutně a my máme morální dluh jejich jména očistit,“ uvedl Jan Kratochvíl.

Podnět k soudu podalo Okresní státní zastupitelství v Olomouci. Soudní řízení pracovalo s důkazy o drastických podmínkách, v nichž byl arcibiskup držen od Velikonoc roku 1950 až do své smrti: měl odpojený telefon, zabavený rozhlas a nesměl číst noviny ani opouštět své sídlo, podle svědectví pamětníků mu byla odírána i základní lékařská péče a za celých 11 let jej lékař mohl prohlédnout pouze jednou, krátce před smrtí. Režim mu také bránil v kontaktu s rodinou a nepovolil mu ani účast na pohřbu jeho nejstarší sestry.

„Jsem velmi rád, že se po tolika letech podařilo dotáhnout tento procesní krok a dosáhnout spravedlnosti i na poli civilního práva. Arcibiskup Matocha je v našem paláci i v srdcích věřících neustále přítomen - hosté, kteří

k nám přicházejí, jsou často pohnuti, když si uvědomí, že tyto krásné prostory byly jedenáct let jeho vězením. Tato rehabilitace je důležitým znamením nejen pro církev, ale pro celou společnost, že na hrdinství a utrpení lidí, kteří se nenechali zlomit, se nesmí zapomenout,“ uvedl současný olomoucký arcibiskup Josef Nuzík.

Josef Karel Matocha, rodák z Pitína (nar. 1888), byl uznávaným profesorem křesťanské filosofie se dvěma doktoráty z římských studií. Poté, co jej papež Pius XII.

v březnu 1948 nečekaně jmenoval olomouckým arcibiskupem, překvapil veřejnost mimořádným pastoračním nasazením při vizitacích diecéze. Během svého krátkého působení v úřadě stihl zahájit proces blahořečení arcibiskupa Stojana a v roce 1949 tajně vysvětil na biskupa Františka Tomáška. Jeho aktivní službu násilně ukončila komunistická moc v roce 1950, kdy byl internován ve své rezidenci a izolován od světa. V tomto „nekrvavém mučednictví“ strávil pod dozorem StB celých 11 let, až do své smrti 2. listopadu 1961, k níž zásadně přispělo záměrné odepření nezbytné lékařské péče.

Zdroj: *Arcibiskupství olomoucké*
(Redakčně upraveno)

Je těžké najít Boha? (1)

Najít Boha není těžké, můžeme ho snadno objevit svým rozumovým úsilím nebo se nám poznání dostane darem od něho samého.

Vnímáme-li svým rozumem pořádek ve vesmíru, docházíme podle sv. Tomáše k bezprostřednímu závěru, že musí existovat původce a „ředitel“ tohoto pořádku. Podobně jako při pohledu na hodinky usuzuje lidský rozum na existenci hodináře, usuzuje také při pozorování kosmického řádu na existenci Božského rozumu. Je to bezprostřední poznání, avšak nejasné a nepřesné. K bližšímu poznání Božích vlastností je třeba podrobného a pečlivého studia. Rozdíl mezi nejasným vědomím, že Bůh je, a mezi reflexivním, vytříbenějším poznáním, vycházejícím z formálních důkazů Boží existence, můžeme přirovnat k rozdílu mezi tím, co většina lidí ví o vodě ze své zkušenosti, a mezi poznáním chemika, který ve vodě vidí sloučeninu dvou atomů vodíku a jednoho atomu kyslíku. Používáme-li lidského rozumu správně, můžeme jím dokázat, že je za vesmírem moc, která jej stvořila, moudrost, která řídí jeho zákony, a vůle, která způsobuje, že všechny věci dosahují svého účelu. Bůh je nám bliž, než tušíme: „Skrze něj totiž žijeme, hýbáme se a jsme.“ (Sk 17,28)

Svatá Terezie kdysi prohlásila:

„Někteří nevzdělaní lidé mi říkali, že Bůh je ve světě přítomen jen svou milostí. Nemohla jsem tomu věřit, protože jsem měla pocit – a tak jsem jim to také říkala –, že je Bůh mezi námi přítomen sám, osobně. Až mne konečně těch pochyb zbavil jeden učenec, když mi vysvětlil, že Bůh je přítomen ve světě i v nás a jak s námi rozmlouvá. A to mi bylo velkou útěchou.“

Básník Francis Thompson, vycházející z myšlenky sv. Tomáše, že Bůh je ve všech věcech intimně přítomen, napsal:

Světě neviditelný, tebe vidíme.

Světě nedotknutelný, tebe hmatáme.

Světě nepoznateľný, tebe poznáváme.

Nepochopitelný, tebe chápeme!⁽¹⁾

Boha můžeme snadno poznat, ale spoň nejasně a primitivně, v každé touze a v každém usilování svého srdce a své vůle. Právě v tom je velký rozdíl mezi zvířetem a člověkem, že zvíře může dosáhnout naplnění své touhy, kdežto člověk niko-

li. Vše, čeho si žádá zvíře, je uspokojení bezprostředních potřeb. U člověka tomu tak nikdy není. Člověk je posedlý nutkavou a zároveň neukojitelnou touhou stále hlouběji do věci vidět a poznávat jejich konečný smysl. Kdyby byl jen zvířetem, nepoužíval by nikdy symbolů – vždyť čím jsou jiným než pokusem o překročení mezi viditelného světa? Ne, člověk je „metafyzickým živočichem“, bytostí stále toužící po odpovědi na poslední otázku. Přirozená touha intelektu po pravdě a touha vůle po lásce by samy o sobě stačily na svědectví, že v člověku je přirozená touha po Bohu. V lidském srdci není jediné touhy, jediné snahy, jediné úsilí, i uprostřed nejsmyslnějších rozkoší, které by nebyly neuvědomělým vztažením ruky ve snaze zachytit nekonečné. Jako žaludek hladoví po potravě, oko po světle a ucho po harmonii, tak hladoví duše po Bohu.

Mnozí jsou na omylu, pokud jde o podstatu toho nekonečna, a snaží se nasycit svou touhu jinde než v Bohu; právě tak jako lidé, kteří sice dobře vědí, že žaludek potřebuje potravu, ale přitom ho soustavně ničí stálým pitím džinu. Nejedna duše je jako magnetická strelka – míhá se sem a tam, ráno hledá, před čím večer prchala, a až nakonec, když ji všechny ostatní orientační body zklamou, dojde pokoje u Boha.

Není těžké najít Boha, protože Bůh sám se nám dává darem. Sám přirozený život je darem. Duše musí vstoupit do těla zvenčí, přímo jako dar z Boží ruky. A nadpřirozený život je nám také darován zvenčí. Celý smysl křesťanství je obsažen v prosté větě Kréda „Sestoupil z nebe“. Ke každé jednotlivé duši se Pán obrací se slovy, kterými oslovil Samaritanku u studny: „Kdybys znala dar Boží a i toho, který ti praví »Dej mi napít«, spíše bys prosila ty jeho, a dal by ti vodu života.“ (Jan 4,10) A jak sv. Pavel napsal Římanům: „Ale Bůh dává věčný život v Kristu Ježíši, našem Pánu.“ (Řím 6,23) A později Efesánům: „Z milosti totiž jste spaseni skrze víru, a nikoli ze sebe. Není to vaší zásluhou, Boží dar to je.“ (Ef 2,8)

Písmo svaté nám Boha ukazuje současně jako dar i jako dárce, protože taková je podstata lásky. Božský dar si nikdo

- ⁽⁹⁾ MZA, *Matrika zemřelých farností Kunovice z let 1828–1864*, sig. 11687, str. 273, dostupná na: <https://www.mza.cz/actapublica/matrika/detail/9574?image=216000010-000253-003377-000000-011687-000000-00-B04240-01380.jp2>.
- ⁽¹⁰⁾ MZA, *Matrika narozených farností Kunovice z let 1847–1867*, sig. 11666, str. 85, dostupná na: <https://www.mza.cz/actapublica/matrika/detail/9563?image=216000010-000253-003377-000000-011666-000000-00-B04338-00430.jp2>.
- ⁽¹¹⁾ MZA, *Sčítací operáty z roku 1857*, inv. č. 906, kart. 2047, dostupné na: <https://www.mza.cz/scitacio-peraty/digsada/detail/2130?image=226302010-000643-000452-000906-002047-01-UH0065-01870.jp2>.
- ⁽¹²⁾ R.: *František Snopek*, ČKD, 1921/3+4, str. 125–126.
- ⁽¹³⁾ ZAO, pobočka Olomouc, *František Snopek 1863–1921*, inv. č. 1, sig. 1, karton 1.
- ⁽¹⁴⁾ CINEK, F.: *Arcibiskup Dr. Antonín Cyril Stojan: Život a dílo: Pokus o nárys duchovní fysiognomie*, Olomouc, Lidové knihkupectví, 1933, str. 39.
- ⁽¹⁵⁾ SNOPEK, F.: *Ze života nového arcibiskupa*. In: DOLANSKÝ, F.: *Slavnost svěcení a nastolení arcibiskupa dra A. C. Stojana v Olomouci dne 3. dubna 1921*, Arcib. knih- a kamenotiskárny v Olomouci, str. 9–10.
- ⁽¹⁶⁾ ZA Opava, pob. Olomouc, ACO, *Matrika biskupských úkonů arcibiskupů Ferdinanda Maria Chotka, Maxmiliána Josefa Sommerau-Beckha, Bedřicha z Fürstenberka 1832–1903*, kniha 10 c, pag. 131.
- ⁽¹⁷⁾ *Tamtéž*, pag. 209.
- ⁽¹⁸⁾ *Tamtéž*, pag. 296.
- ⁽¹⁹⁾ JILÍK, J., ŠTĚRBA, S.: *Osobnosti kulturního života*. In: ČOUPEK J. a kol.: *Kunovice v proměnách času*, str. 220.
- ⁽²⁰⁾ ZAO, pobočka Olomouc, *František Snopek 1863–1921*, inv. č. 2, sig. 2, karton 1.
- ⁽²¹⁾ SEHNAL, A., HADAMČÍK, F.: *Necrologium cleri saecularis et regularis archidioeceseos Olomucensis 1875–1937*, str. 74.
- ⁽²²⁾ ZAO, pobočka Olomouc, *František Snopek 1863–1921*, inv. č. 2, sig. 2, karton 1.
- ⁽²³⁾ Hermeneutika – filologická a filosofická nauka o metodách správného chápání a výkladu textů, zejména náboženských.
- ⁽²⁴⁾ R.: *František Snopek*, ČKD, 1921/3+4, str. 125.
- ⁽²⁵⁾ CINEK, F.: *Arcibiskup Dr. Antonín Cyril Stojan: Život a dílo: Pokus o nárys duchovní fysiognomie*, Olomouc, Lidové knihkupectví, 1933, str. 555.
- ⁽²⁶⁾ *Tamtéž*, str. 559.
- ⁽²⁷⁾ R.: *František Snopek*, ČKD, 1921/3+4, str. 125–126.
- ⁽²⁸⁾ Andrej Šeptyckyj (29. července 1865, Lvov – 1. listopadu 1944, Lvov) – ukrajinský řeckokatolický duchovní a baziliánský mnich, od roku 1901 až do své smrti arcieparcha a metropolit Lvovský, hlava ukrajinské řeckokatolické církve. V roce 1907 předsedal Prvnímu unionistickému kongresu na Velehradě, jehož byl též hlavním organizátorem. Je považován za jednoho z největších metropolitů v celé historii své církve a v současné době běží proces jeho blahorečení.
- ⁽²⁹⁾ CINEK, F.: *Arcibiskup Dr. Antonín Cyril Stojan: Život a dílo: Pokus o nárys duchovní fysiognomie*, Olomouc, Lidové knihkupectví, 1933, str. 948.

K PROHLoubENÍ DUCHOVNÍHO ŽIVOTA

CYKLUS ROZJÍMÁNÍ O MŠI SVATÉ
Mgr. Josef Hlouch • K vydání připravil
prof. PaedDr. Martin Weis, Th.D. • Recenzovali
plk. ThDr. Mgr. Jiří Ignác Laňka, Ph.D.,
a Mgr. Josef Mikulášek, Ph.D.

Vyšlo v rámci kritické edice dokumentů pro proces blahorečení Josefa Hloucha. Kniha obsahuje rozjímání ke všem částem tradičního ritu mše svaté na základě historicko-liturgického pohledu, z něhož vychází další duchovní rozlet těchto rozjímání. Je doplněna materiály z archivu postulátora prof. Martina Weise, který napsal i úvod a celou knihu doprovodil poznámkovým aparátem.

Dědictví Svatováclavské • Váz., 155x216 mm, křídový papír, 384 stran, 498 Kč

SÍLA JMÉNA
Kallistos Ware • Z angličtiny přeložil Jiří
Gračka • Redakce Lukáš Drexler, Dagmar
Kopecká

V originálním výkladu tzv. Ježíšovy modlitby („Pane Ježíši Kriste, Synu Boží, smiluj se nad mnou hříšným!“) vystihuje metropolita Kallistos (1934–2022) živou tradici a teologii pravoslavi. Chce nás nově oslovit naukou hésychastů, učitelů vnitřního ztišení, a dokládá, že z jejich učení a duchovní zkušenosti může čerpat užitek každý, kdo se modlí.

Karmelitánské nakladatelství • Brož., 100x165 mm, 68 stran, 199 Kč

NÁSLEDOVÁNÍ KRISTA
Tomáš Kempenský
Z latiny přeložila Markéta Koronhályová
Předmluva Kateřina Lachmanová, ThD
Redakce Ivana Trefná

Nový překlad knihy Tomáše Kempenského (augustiniánský mnich a mystik, † 1471), jež je stěžejním dílem obnovného hnu-

ti z přelomu 15. a 16. století zvaného *devotio moderna*. Jedná se o čtyři traktáty o duchovním životě, které se později spojily v jeden celek pod názvem *Následování Krista*. Kniha vychází ve stále nových vydáních, vyrostly na ní celé generace světců: mj. sv. Jan Bosco a sv. Terezie z Lisieux.

Nebojsa & Doron, s. r. o. • Váz., 120x165 mm, 248 stran, 449 Kč

K AKTUÁLNÍM OTÁZKÁM SOUČASNOSTI

DĚTI PŘEDEVŠÍM ANEB ODVÁŽNÝ HLAS ZA PRÁVA TĚCH NEJZRANITELNĚJŠÍCH
Katy Faustová a Stacy Manningová • Z angličtiny přeložila
Lucie Cekotová • Předmluva k českému vydání Tereza Viryová
Předmluva k americkému vydání Robert George

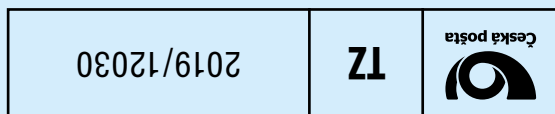
Kniha Stacy Manningové a Katy Faustové převrací pohled na názory na manželství, rodičovství a reprodukční technologie. Vyvrací mnohé převládající škodlivé mýty týkající se práv dětí. Po přelomu tisíciletí bylo do veřejného prostoru pod heslem – „biologie není důležitá, hlavní je láska“ – uměle vsazeno politické tvrzení, že všechny rodinné formy jsou si rovny. Libivý slogan podsouvá, že dítě prospívá všude stejně dobře, jen když je milováno. Má být úplně jedno, zda vyrůstá s oběma biologickými rodiči, jen s jedním nebo klidně s vůbec žádným, ve slepované rodině se dvěma matkami, dvěma otci, anebo například s matkou, která byla dříve otcem. V této atmosféře zakládá Katy Faustová organizaci, sbírá a zveřejňuje svědectví o opaku a dává hlas dětem, které v těchto typech rodiny zažily lásku, jenže to nestačilo. Kniha vyvrací i další mýty jako: děti jsou odolné a rozvod překonají; děti počaté pomocí dárcovského spermatu či vajíčka jsou šťastné, protože jsou tolik chtěné; reprodukční technologie jsou úplně stejné jako adopce.

Jiří Brauner – Kartuziánské nakladatelství
Váz., 155x215 mm, 336 stran, 348 Kč

Objednávky knih – tel. 733 741 841, 587 405 431 • Administrace a inzerce časopisu Světlo – tel./fax 585 222 803
 Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc, e-mail: Objednavky@maticecm.cz

Nabídku knih a devocionálií najdete na našich webových stránkách www.maticecm.cz.

779 00 Olomouc
 Dolní nám. 24
 Matice cyrilometodějská s. r. o.